

*Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä perittävät maksut Loimaan kaupungissa*

Hyväksytty ympäristölautakunnassa 27.02.2013  
Voimaantulo 01.04.2013



## 1. YLEISTÄ

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomais-tehtävistä luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-aineslain (555/81) 23 §:n sekä maankäyttö- ja rakennuslain (132/99) 145 §:n nojalla kunnalle tämän taksan mukaan määräytyvän maksun.

## 2. TARKASTUSMAKSU

### 2.1. OTTAMISSUUNNITELMAN TARKASTAMINEN

- suunnitelmaa kohti 322,00 €, lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan 0,005 €/m<sup>3</sup>, kuitenkin vähintään 322,00 €

### 2.2. OTTAMISSUUNNITELMAN MUUTOS SILTÄ OSIN KUIN SE KOSKEE VOIMASSA OLEVAN OTTAMISLUVAN MUKAISTA ALUETTA JA YLITTÄÄ AIKAISEMMASSA LUVASSA OTETTAVAKSI MYÖNNETYN MAA-AINESMÄÄRÄN

- muutosta kohti 322,00 €, lisäksi hakemuksessa esitetyn aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan 0,005 €/m<sup>3</sup>

### 2.3. LAAJUDELTAAN JA VAIKUTUKSILTAAN VÄHÄINEN HANKE, JOSTA EI TARVITSE LAATIA ERILLISTÄ OTTAMISSUUNNITELMAA

- hanketta kohti 322,00 €

### 2.4. Jos lupahakemus hylätään, peritään tämän taksan mukaisesta maksusta 25 %, kuitenkin vähintään 322,00 €.

### 2.5. Mikäli luvanhakija peruuttaa lupahakemuksensa ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi, palautetaan peritty tarkastusmaksu hakemuksesta kokonaan.

Mikäli lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi ja lupahakemus peruutetaan ennen päätöksen antamista, peritään toimenpiteitä vastaava osuus maksusta.

- 2.6. Jos lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan maa-ainelain 16 §:n 2 kohdan perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävään maa-ainesmäärän tilavuutta vastaavan osan.
- 2.7. Jos luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, tarkastusmaksua ei palauteta.
- 2.8. Hakijan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu maksu ennen päätöksen antamista. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.

### **3. VALVONTAMAKSU**

Ottamistoiminnan valvonnasta luvanhaltijan on suoritettava vuosittain seuraavat maksut:

- 3.1. Lupapäätöksessä otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesten määrän mukaan
  - perusmaksu 156,00 €, lisäksi 0,04 € /m<sup>3</sup>, kuitenkin vähintään 156,00 €

Mikäli lupapäätöksessä ei ole esitetty vuotuisia maa-ainesten ottamismääriä, jaetaan valvontamaksua määrättäessä otettava maa-ainesten kokonaismäärä luvan voimassaoloajan vuosien määrällä ja käytetään näin saatua keskiarvoa vuotuisen valvontamaksun määräämisen perusteena.

Mikäli lupa on voimassa vain osa vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesmäärän mukaisesti vuotuisesta valvontamaksusta. Mikäli ottamismäärä ylitetään, tulee toimia kohdan 3.5 mukaisesti.

- 3.2. Luvanhaltija on velvollinen maksamaan ensimmäisen vuotuisen valvontamaksun ennen ottamistoimintaa ryhtymistään ja seuraavat valvontamaksut vuosittain kunnan määräämänä ajankohtana ennakoon.

Eryisestä syystä voidaan hakemuksesta päättää, että valvontamaksu peritään vuosittain kunakin vuonna otetun maa-ainesmäärän mukaan jälkikäteen. Tällöin luvanhaltijan on ilmoitettava ennen ottamistoimintaa ryhtymistään valvontaviranomaiselle ottamisen alkamisajankohta, kesto ja arvio otettavasta maa-ainesmäärästä.

- 3.3. Mikäli luvanhaltija ilmoittaa kirjallisesti valvontaviranomaiselle etukäteen ennen vuotuisen valvontamaksun määräämistä, ettei maa-aineksia ko. vuonna oteta, luvanhaltijalta ei peritä kyseisen vuoden valvontamaksua.
- 3.4. Mikäli luvanhaltija ennen lupa-ajan päättymistä ilmoittaa lopettaneensa kokonaan lupapäätöksessä tarkoitetun maa-ainesten oton ja lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täytetyiksi, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä.

Mikäli lupa peruutetaan maa-aineslain 16 §:n perusteella, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä edellyttäen, että lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täytetyiksi otetulta osalta. Lupavelvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

- 3.5. Mikäli vuotuinen myönnetty ottamismäärä ylitetään, luvanhaltijan/ ottajan on ilmoitettava ylityksestä kirjallisesti valvontaviranomaiselle ja kunnalla on oikeus periä ylityksen osuus valvontamaksusta heti. Vastaava oikeus kunnalla on, jos maa-aineksia otetaan 3.3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaisesti.
- 3.6. Mikäli valvonta vaatii erityistoimenpiteitä, voidaan valvontakulut periä toimenpiteistä kunnalle aiheutuneiden kustannusten mukaan.

Valvonnan suorittamiseksi tehty tarkastus

- lautakunta 311,00 €
- viranhaltija 78,50 €

- 3.7. Mikäli lainvastaisen kotitarveoton johdosta valvontaviranomainen ryhtyy tarkastus-, keskeyttämis- tai muihin toimenpiteisiin peritään aiheutuneet kulut noudatetaan tätä taksaa soveltuvin osin.

#### **4. KUULEMINEN**

Naapurin tai asianosaisen kuuleminen

- 26,60 € / kuultava

Hakemuksesta kuuluttaminen / lehti-ilmoitus

- 130,50 €, lisäksi peritään todelliset kuuluttamis- ja ilmoituskulut tämän määrän ylittävältä osalta.

## **5. VAKUUDET**

Lupa maa-ainelain mukaisen toimenpiteen suorittamiseen ennen luvan lainvoimaiseksi tuloa

- 130,50 €

Vakuuden hyväksyminen

- 78,50 € / vakuus

## **6. PAKKOKEINOPÄÄTÖKSET**

6.1. Valvontaviranomaisen tai sen määräämän viranhaltijan ottamisen keskeyttämisspätös (MAL 15 §)

- 130,50 €

Uhkasakon asettamispätös (MAL 14 §)

- 130,50 €

Teettämisuhan asettamispätös ( MAL 14 §)

- 130,50 €

Uhkasakon tuomitsemispätös (UhkasakkoL 10 §)

- 130,50 €

Teettämisuhan täytäntöönpano (UhkasakkoL 15 §)

- 130,50 €

## **7. LUVAN VELVOITTEISTA VAPAUTTAMINEN (MAL 13 a §)**

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on siirretty toiselle ja hakemuksesta luvan haltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään siirrosta 78,50 €.

Mikäli maa-ainelain 12 §:n mukainen vakuus vaaditaan uudelta luvanhaltijalta, peritään häneltä 5 §:n mukainen maksu.

## 8. MAKSUPERUSTEITA

- 8.1. Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu peritään jälkikäteen, muunnetaan irtokuutiometrit kiintokuutiometreiksi jakamalla määrät seuraavilla muuntoluvuilla:

sora	1,3
hiekkä	1,3
louhe	1,8
savi	1,6
multa	1,4

- 8.2. Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille.
- 8.3. Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvantavastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja muutoin on laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut.
- Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.
- 8.4. Maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.
- 8.5. Taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Tämän perusteella maksua voidaan hankkeen vaativuuden mukaan laskea tai korottaa, mikäli toimenpide olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä tasosta.
- 8.6. Tarkastusmaksu määrätään maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.
- Valvontamaksu määrätään ensimmäisen kerran maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan ja sen jälkeen sitä tarkistetaan vuosittain kunakin vuonna valvontamaksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.
- 8.7. Palautuksen määrä lasketaan maksun määräämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.

## **9. MAKSUPERUSTEIDEN HYVÄKSYMINEN JA VOIMAANTULO**

Nämä maksuperusteet ovat Loimaan kaupungin ympäristölautakunnassa 27.02.2013 hyväksymät ja tulevat voimaan 01. päivästä huhtikuuta 2013 alkaen.

LIITE Maa-ainestaksan perustelut

# MAA-AINESTAKSAN PERUSTELUT

## YLEISPERUSTELUT

Maa-aineslain 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain (132/99) 145 §:n nojalla luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-ainesten ottamis-suunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä kunnalle maksun, jonka perusteet määrätään kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi ennen sen toimenpiteen (viranomaistehtävän) suorittamistakin, johon maksu kohdistuu. Jos toimenpide (viranomaistehtävä) jää suorittamatta, maksu on siltä osin hakemuksesta palautettava.

## ERITYISPERUSTELUT

### 1. Yleistä

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä perittävät maksut perustuvat maa-aineslain 23 §:ään ja soveltuvin osin noudatetaan mitä maankäyttö- ja rakennuslain 145 §:ssä säädetään.

### 2. Tarkastusmaksu

- 2.1 Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Maksun määräytymisperusteena on suunnitelmakohtainen kiinteä maksu ja ottamisalueen pinta-alaan perustuva maksu ja lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän tilavuuden mukaan määräytyvä maksu. Maksulle on määrätty kuitenkin vähimmäistaso.
- 2.2 Ottamissuunnitelman muutoksesta siltä osin kuin se koskee voimassa olevan ottamis-luvan mukaista aluetta ja ylittää aikaisemmassa luvassa otettavaksi myönnetyn maa-ainesmäärän, maksun määräytymisperusteena on muutoksesta perittävä kiinteä maksu ja aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan määräytyvä lisä-maksu. Mikäli aikaisemman luvan mukainen ottamisalue ylitetään, tulee hakemus käsitellä uutena lupana ja tarkastusmaksu määräytyy 2.1 kohdan mukaan.



- 2.3 Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa (MAL 5 §), tarkastusmaksu määräytyy kiinteän perusmaksun mukaan.
- Hakemuksen liitteineen ja ottamisalueen sijaintitietoineen voidaan katsoa muodostavan sellaisen yksinkertaisen suunnitelman, jonka tarkastamisesta voidaan maksu periä.
- 2.4 Mikäli lupahakemus hylätään, tulee kunnan määrittellä taksassa, mikä %-osuus taksan mukaisesta maksusta peritään. Yleensä tulisi hakijaa etukäteen informoida luvan saannin edellytyksistä ja selvät kielteiset tapaukset pyrkii palauttamaan, jotta hakija välttyisi turhilta tarkastusmaksuilta. Samoin tulisi ylimitoitetuista ottamismääristä etukäteen neuvotella ja muuttaa hakemusta siten, että hakemuksesta tulee realistinen, sillä maksuperusteena käytetään hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-ainesmäärän tilavuutta. Todettakoon, että kielteiset tapaukset vaativat erityisen perusteellista tutkimista ja valmistelua, joten palautukselle ei tältä pohjalta ole perusteita. Kyseessä onkin lähinnä kohtuullisuusharkinta. Periaate on sama, jos hakemus hylätään oikeusprosessin kautta. Kuitenkin peritään vähimmäismaksu molemmissa tapauksissa.
- 2.5 Tarkastusmaksu palautetaan kokonaan, mikäli lupahakemus peruutetaan ennen kuin viranomaisen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin sen tarkistamiseksi. Olennaisiin toimenpiteisiin voidaan katsoa yleensä ryhdytyn, mikäli lausunto ja kuulemismenettely lupahakemuksen johdosta on suoritettu. Mikäli lupahakemus peruutetaan kesken valmistelutyön, peritään valmistelutyötä vastaava osuus tarkastusmaksusta.
- 2.6 Mikäli lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan MAL:n 16 §:n 2. kohdan (ennalta arvaamattomat vaikutukset) perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa lupanhaltijalle peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävän maa-ainesmäärän kuutioperusteisesti määräytyneen maksun osuuden. Tosiasiallisia perusteita maksun palautukselle ei ole. Kyseessä onkin lähinnä kohtuullisuusharkinta.

Mikäli lupaviranomainen ryhtyy vastaaviin toimenpiteisiin MAL:n 16 §:n 1. tai 3. kohtien (lupamääräysten rikkominen, lupahakemuksessa virheellisiä tietoja) perusteella, ei tarkastusmaksua palauteta.

2.7 Mikäli luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta, aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, ei perittyä tarkastusmaksua palauteta.

2.8 Luvanhakijan on suoritettava ottamissuunnitelman tarkastusmaksu ennen päätöksen antamista. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa siten kuin korkolaissa (633/1982) säädetään.

### **3. Valvontamaksu**

3.1 Maa-ainestaksan 3 §:ssä määrätään ottamistoiminnan valvonnasta perittämistä maksuista. Maksun määräytymisperusteena on otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesmäärän tilavuus. Ottamisalueen pinta-alalla tarkoitetaan pienehköissä ostoissa koko ottamisalueen pinta-alaa, mutta suurehkoissa ostoissa ottamissuunnitelmassa esitettyä ja lupapäätöksessä hyväksyttyä vaiheistettua ottamisaluetta, jolla on ottamistoimintaa ja jota ei vielä ole jälkihoidettu lupamääräysten edellyttämällä tavalla. Vähäisiä ottamismääriä varten on syytä määritellä vähimmäismaksu, jotta maksu kattaisi aiheutuvat valvontakustannukset.

Mikäli lupapäätöksessä ei ole esitetty vuotuisia ottamismääriä, jaetaan otettavaksi sallittu maa-ainesten kokonaismäärä luvan voimassaoloajan vuosien määrällä ja käytetään näin saatua keskimääräistä vuotuista ottamismäärää maksun määräytymisen perusteena. Mikäli ottaminen ei vastaa keskimääräistä vuotuista ottoa, se kuitenkin tasoittuu lupa-ajan kuluessa maa-aineksen kokonaismäärän ollessa sitova.

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesmäärän mukaisesta vuotuisesta valvontamaksusta. Mikäli ottamismäärä ylitetään, tulee toimia kohdan 3.5 mukaisesti.

Valvontatoimenpiteet kohdistuvat luvanvaraiseen maa-ainesten ottamiseen. Tavanomainen kotitarvekäyttö jää

valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle eikä siitä myöskään peritä valvontamaksua. Poikkeuksen muodostaa lainvastainen kotitarveotto, josta peritään maksu tätä taksaa noudattaen soveltuvin osin.

- 3.2 Luvanhakijan on pääsääntöisesti suoritettava vuotuinen valvontamaksu ennakoon ennen ottamistoimintaan ryhtymistään. Tämä koskee lähinnä ensimmäistä luvan myöntämisen jälkeistä maksua, jonka jälkeen vuotuinen valvontamaksu suoritetaan kunnan määräämänä ajankohtana kerran vuodessa ennakoon. Valvontamaksujen perimisen keskittämällä tiettyyn ajankohtaan helpotetaan maksujen perimiseen ja seurantaan liittyvää työtä.

Edellä sanotusta poiketen, kunta voi erityisestä syystä hakemuksesta päättää, että valvontamaksu peritään jälkikäteen vuotuisen otetun maa-ainesmäärän mukaan. Tämä tulee kysymykseen esimerkiksi, kun maa-ainesten ottajana on kunta, kuntayhtymä tai valtion viranomainen tai laitos tai muu luotettava taho. Tällöin luvanhaltijan on kuitenkin aina ilmoitettava ennen ottamistoimintaan ryhtymistään valvontaviranomaiselle ottamisen alkamisajankohta, kesto ja arvio otettavasta vuotuisesta maa-ainesmäärästä kunnan valvontatoimien tarpeen ja laajuuden selvittämiseksi.

- 3.3 Maa-ainesten ottamistoiminnan valvonta on jatkuvaa toimintaa ja mikäli luvanhaltija haluaa vapautua vuotuisen valvontamaksun suorittamisesta, hänen tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle etukäteen ennen valvontamaksun määräämistä, ettei maa-aineksia ko. vuonna oteta. Mikäli ilmoitusta ei ole tehty, valvontamaksu peritään riippumatta siitä otetaanko maa-aineksia tai ei.

Ilmoitus siitä, ettei maa-aineksia oteta, tulee tehdä myös tapauksissa, joissa valvonta-maksu erityisistä peritään jälkikäteen, jotta vältytään turhilta valvontatoimenpiteiltä. Valvontaviranomainen ei voi ilman ilmoitusta tietää otetaanko maa-aineksia vai ei.

Mikäli ottaminen keskeytetään kesken vuotta eikä vuotuista sallittua ottamismäärää oteta, perittyä valvontamaksua ei palauteta, mutta ottamatta jäänyt määrä voidaan lisätä myöhempien vuosien sallittuihin ottamismääriin korottamatta kuitenkaan vuotuista valvontamaksua.

- 3.4 Lupapäätöksessä otettavaksi sallittu maa-ainesten kokonaismäärä voidaan ottaa myös luvan voimassaoloaikaa lyhyemmässäkin ajassa edellyttäen, että vuotuisen sallitun ottamismäärän ylityksessä ilmoitetaan valvontaviranomaiselle kirjallisesti etukäteen.

Luvansaaja voi vapautua luvan voimassaoloajan jäljellä olevien vuosien valvontamaksusta, mikäli hän on täyttänyt lupaan liittyvien määräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet. Tästäkin menettelystä tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle.

Ottamisalueella tulee pitää loppukatselmus (MAA 10,2 §), jossa todetaan, ovatko lupamääräysten mukaiset toimenpiteet tulleet asianmukaisesti tehdyiksi.

Maa-ainelain 16 §:ssä säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamia lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, mikäli lupamääräyksiä on jatkuvasti tai muutoin törkeästi rikottu. Mikäli lupa peruutetaan, ei valvontamaksuja peritä luvan peruutuksen jälkeisiltä vuosilta. Lupaan liittyvät maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet tulee luvanhaltijan tällöinkin suorittaa. Näiden velvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

- 3.5 Lupapäätöksessä ilmoitettu maa-ainesten vuotuinen ottamismäärä, jota käytetään valvontatarpeen arvioimiseen, on ohjeellinen ja lupapäätöksen mukainen otettava maa-ainesten kokonaismäärä on sitova. Mikäli luvanhaltija/ottaja ottaa maa-ainesten kokonaismäärän lyhyemmässä ajassa kuin ottamisluvan mukainen voimassaoloaika edellyttää, hän joutuu ylittämän vuotuisen ohjeellisen ottamismäärän. Ylityksestä luvanhaltijan/ottajan on ennen ylittävää ottamista ilmoitettava kirjallisesti valvontaviranomaiselle.

Tällainen nopeutettu maa-ainesten ottaminen yleensä edellyttää myös tehostettua valvontaa, jotta mahdollisia maa-ainelain 16§:n mukaisia ennalta arvaamattomia haitallisia vaikutuksia ympäristöön, asutukseen tai luonnonolosuhteisiin voitaisiin vähentää. Taksa mahdollistaa kunnalle tällaisessa tapauksessa oikeuden periä ylityksen osuus vuotuisesta valvontamaksusta heti.

- 3.6 Taksa lähtee siitä, että maa-ainesten ottamisen valvonta on melko suurpiirteistä ja silmämääräistä. Milloin on syytä epäillä, että lupamääräyksiä on rikottu tai muusta

syystä esim. ottamistoiminnan laajuuden vuoksi tai kun silmämääräinen arviointi ei ole riittävä, joudutaan suorittamaan suuritöisiä erityistoimenpiteitä kuten tarkistustutkimuksia tai vaaituksia, voidaan ko. toimenpiteistä kunnalle aiheutuneet kustannukset periä täysimääräisinä.

Tällaiset erityistoimenpiteet ilmoitetaan lupapäätöksessä siltä osin kuin ne ovat lupa-vaiheessa ennakoitavissa.

Ottamisen valvonta saattaa useinkin edellyttää ylimääräisiä tarkastuksia tavanomaiseen valvontaan verrattuna. Näistä tarkastuksista peritään taksan mukainen maksu.

#### **4. Kuuleminen**

Maa-aineslain 13 §:n mukaan maa-aineslupaa koskevan hakemuksen johdosta on kuulutettava kunnan ilmoitustaululla sekä varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi. Jos hakemuksessa tarkoitettulla hankkeella voi olla huomattavaa vaikutusta laajalla alueella tai lukuisten henkilöiden oloihin, hakemuksesta on lisäksi ilmoitettava ainakin yhdessä hankkeen vaikutusalueella yleisesti leviävässä sanomalehdessä.

Kuulemisessa on soveltuvin osin noudatettava mitä maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/ 1999) 86 §:ssä säädetään. Kuulemisesta ja ilmoituksista aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi.

#### **5. Vakuudet**

Maa-aineslain 21 §:n mukaan lupaviranomainen voi ainesten ottamista koskevassa päätöksessä tai luvan saajan pyynnöstä myöhemminkin antaa luvan ainesten ottamiseen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, jos luvansaaja asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

Lupaviranomainen voi vaatia, että ennen ainesten ottamista hakijan on annettava hyväksyttävä vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan

periä maksu samoin kuin vakuuden mahdollisesta myöhemmästä muuttamisesta tai vaihtamisesta.

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle maa-ainelain 13 a §:n nojalla, lupaviranomainen voi määrätä, että uusi luvan haltija asettaa ennen aineiden ottamista 12 §:ssä tarkoitetun vakuuden. Vakuuden tarkastamisesta peritään taksan mukainen maksu.

Lupamääräyksissä tulee pääsääntöisesti edellyttää, että jälkihoito-, siistimis- ja muut määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa luvan voimassaoloaikana.

Vakuuden tulee olla voimassa riittävän kauan yli luvan voimassaoloajan, jotta lupa-määräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- sekä istutusvelvoitteet ehditään suorittaa ja esim. mahdollisten istutusten kasvuunlähtö todeta. Sopivaksi vakuuden voimassaoloajaksi voitaneen suositella 1-1,5 vuotta yli lupa-ajan.

## **6. Pakkokeinopäätökset**

Jos aineiden ottamiseen ryhdytään vastoin lupaa tai säännöksiä taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka muutoin laiminlyödään niiden mukaisien velvollisuuksien täyttäminen, asianomainen voidaan velvoittaa noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä, poistamaan tai muuttamaan tehdyn työn vaikutukset taikka palauttamaan vallinnut olotila ja täyttämään velvollisuutensa sakon uhalla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella. Toimenpiteen keskeyttämisestä ja pakkotoimenpiteisiin ryhtymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

## **7. Luvan velvoitteista vapauttaminen (MAL 13 a §)**

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on maa-ainelain 13 a §:n mukaisesti siirretty toiselle ja hakemuksesta luvan haltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta taksan mukainen maksu. Samalla tulee harkittavaksi vakuuden antaminen uuden luvan haltijan osalta, jolloin häneltä peritään 5 §:n mukainen maksu, mikäli vakuus vaaditaan.

## 8. Maksuperusteita

- 8.1 Otetavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu määrätään perittäväksi jälkikäteen 3§:n 3.2 kohdan mukaan, vuotuisen otetun maa-ainesmäärän mukaan ja seuranta on perustunut otettuihin irtokuutiometrimääriin, tulee nämä muuntaa kiintokuutiometrimääräksi asianomaisin muuntoluvuin.
- 8.2 Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-ainelain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Tällä on pyritty saamaan maksujen määräytyminen yksinkertaiseksi. Maksuperusteen vaihtelu otettavan maa-aineksen laadun mukaan johtaisi vaikeisiin käytännön soveltamisongelmiin.
- 8.3 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja on muutoin laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, eräänyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.
- 8.4 Taksan mukaisiin maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.
- 8.5 Tämän taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisen käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat.
- Taksa yleensä kattaa keskimääräisen hankkeen aiheuttamat kustannukset kunnalle. Tämän perusteella maksua voidaan korottaa tai laskea kunnan päättämien vaihtelurajojen sisällä, mikäli hanke olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä hankkeen tasosta.
- 8.6 Tarkastus- ja valvontamaksun suuruus määräytyy maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.
- Lupapäätöksiin ei tulisi laittaa euromääräisiä maksujen suuruuksia vaan lupapäätöksissä tulisi mainita, että tarkastus- ja valvontamaksut määräytyvät maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan ja että valvontamaksua tarkistetaan vuosittain kunakin vuonna

maksun määrittämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.

- 8.7 Palautus suoritetaan maksun määrittämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.